

KS. JAN MLECZKO

Jodłowa

DZIECIĄTKO JEZUS

Jodłowa — miejscowość w województwie tarnowskim — rozciąga się na wzniesieniach i dolinach wschodniej części Pogórza Ciężkowickiego. Zamieszkuje ją ludność rolnicza — wiele jednak osób dojeżdża do pracy w przemyśle. Spośród okolicznych wsi wyróżnia się Jodłowa posiadaniem Liceum Ogólnokształcącego.

Dokumenty wymieniają tę wieś już w 1264 r. i w 1354. Pierwsza wzmianka o parafii pochodzi z roku 1475. W latach 1805—1925 należała do diecezji przemyskiej, a od 1925 do diecezji tarnowskiej. Kościół p.w. św. Stanisława Biskupa, barokowy, drewniany, zbudowany został w latach 1670—1679. Przebudowany i powiększony w latach 1923—1932. W głównym ołtarzu, późnobarokowym, znajduje się doznająca szczególnej czci figurka Dzieciątka Jezus¹.

Nabożeństwo do Dzieciątka Jezus w Jodłowej sięga swymi początkami przełomu XIX i XX wieku. Zapoczątkował je proboszcz jodłowski, gorliwy duszpasterz, wielki patriota i poeta ludowy — ks. Ignacy Zięba. Wiosną 1899 r. zobaczył on u ks. Józefa Wiejawskiego — kanclerza konsystorza bpa przemyskiego — małą, okrągłą kapliczkę, w której znajdowała się za szkłem figurka Dzieciątka Jezus, — kopia cudownej figurki czczonej w Pradze czeskiej. Ks. Zięba zapragnął posiadać taką kapliczkę i wystarał się o nią u Sióstr Karmelitanek Bosych w Przemyślu. Kapliczkę pokazał swoim parafianom i zalecił im nabożeństwo do Dzieciątka Jezus. Parafianie zapalili się do zalecanego im nabożeństwa tak, że już w połowie 1900 r. ks. Zięba uznał za konieczne sprowadzić większą figurę Dzieciątka Jezus. W dniu 15 lipca 1900 r. została ona wystawiona do publicznej czci w małej kapliczce umieszczonej w bocznym ołtarzu Najświętszego Serca Jezusowego. Dnia 3 lipca 1908 roku Bp Karol Józef Fischer — sufragan przemyski, w czasie wizytacji kanonicznej poświęcił i nałożył na głowę Dzieciątka drogocenną koronę z brązu².

¹ Schematyzm Diecezji Tarnowskiej 1977, s. 357.

² Łaski Dzieciątka Jezus w Jodłowej, s. 1 i 2.

W 1964 r. na polecenie bpa Michała Bleharczyka — sufragana tarnowskiego wydane w czasie wizytacji kanonicznej — figurę Dzieciątka Jezus przeniesiono z ciasnej kapliczki-szafki na specjalnie wykonany tron³. W wigilię Bożego Narodzenia 1971 r. figurę przeniesiono z ołtarza bocznego do ołtarza głównego. W tym celu przebudowane zostało prezbiterium kościoła i odpowiednio adaptowana nastawa ołtarza. Przeniesienia dokonał bp Jerzy Ablewicz — ordynariusz tarnowski⁴.

Przedmiotem kultu w sanktuarium jodłowskim jest figura Dzieciątka Jezus (Praskie Dzieciątko). Figura wykonana jest z gipsu, woskowana, wysoka na 45,25 cm, na podstawie o grubości 4,75 cm również gipsowej⁵. Dzieciątko Jezus przedstawione jest w postawie stojącej, twarz jego niezwykle łagodna. W lewej ręce trzyma jabłko królewskie (świat) z krzyżykiem. Prawa dłoń z wyciągniętymi dwoma palcami, podniesiona jakby do błogosławieństwa. Na głowie drogocenna, złota korona wysadzana 14 rubinami, 5 szmaragdami, 5 szafirami i 1 brylantem (w krzyżu wieńczącym koronę). Figura przybrana jest w białą tunikę, wokół szyi stojący, wysoki kołnierzyk, a z ramion spada płaszcz, którego kolor zmienia się stosownie do okresu liturgicznego.

Kult Dzieciątka Jezus w Jodłowej zapoczątkowany przez ks. Ziębę był przez niego usilnie propagowany i to nie tylko w tej parafii, ale również w parafiach sąsiednich i dalszych, nawet bardzo odległych⁶. Dnia 22 08 1904 r. ks. Zięba zaprowadził ozdobną księgę noszącą tytuł: „Łaski Dzieciątka Jezus w Jodłowej” Jak wynika z zapisków znajdujących się w tej księdze, kult Dzieciątka Jezus był w 1904 r. już bardzo rozpowszechniony tak, „że nie ma w parafii mojej domu, w którym by nie czczono tej Najświętszej Dzieciny... a nikt stąd w drogę, a szczególnie do Ameryki się nie puści, żeby nie wziąć z sobą takiej kapliczki i koronki — jakie im w swoim czasie pokazałem...”⁷. Po domach wierni wieszali obrazy Dzieciątka Jezus. Rozpowszechnione były także małe obrazki, figurki i koronki⁸.

Ludzie modlili się przed figurą Pana Jezusa, zamawiali Msze św., a od 1908 r. odprawiano Nowennę do Dzieciątka Jezus z wystawieniem Najświętszego Sakramentu w monstrancji. Za otrzymane łaski wierni składali ofiary pieniężne i wota (srebrne i złote). Do dnia 22 08 1904 r. było ich już 18⁹. W zaprowadzonej księdze spisywano zeznania o doznanych łaskach, potwierdzane własnoręcznym podpisem zeznającego i proboszcza. Do dnia 13 12 1916 r. zapisano 72 takie zeznania¹⁰.

Od 1917 r. do 1955 w księdze łask nie dokonywano żadnych wpisów. Kult Dzieciątka Jezus w tym czasie jednak trwał, a wierni nadal otrzymywali łaski. Świadczą o tym zeznania spisane po 1955 roku, a dotyczące dawnych lat¹¹.

Dzięki staraniom miejscowego proboszcza nabożeństwo do Dzieciątka Jezus od 1956 roku znacznie się ożywia. Wierni modlą się i zamawiają Msze św., a uzyskane łaski upamiętniają wpisaniem ich do księgi łask. Do 13 10 1982 r. zapisano 136 takich podziękowań¹².

Opieki Dzieciątka Jezus wzywa się w czasie obrzędów domowych, rodzin-

³ jw., s. 65 i 66.

⁴ jw., s. 85.

⁵ jw., s. 2.

⁶ jw., s. 3 i 4.

⁷ jw., s. 3.

⁸ jw., s. 5, 23 i 31.

⁹ jw., s. 4.

¹⁰ jw., s. 59.

¹¹ jw., s. 60, 67, 68, 82, 83, 89 i list doklejony do s. 79.

¹² jw., s. 125.

nych. Nowożeńcy otrzymują od swoich rodziców błogosławieństwo przed ślubem wyrażane słowami: „Niech cudowne Dzieciątko Jodłowskie wam błogosławi i wami się opiekuje...”, a w życzeniach składanych im przez matkę po ślubie wypowiada się słowa: „...niech Jodłowskie Boże Dzieciątko, które kiedyś dało zdrowie naszemu tatusiowi i wam zawsze błogosławi...” Wyjeżdżający z Jodłowej w inne regiony kraju lub za granicę zabierają na pamiątkę kolorowe zdjęcie Dzieciątka Jezus, wykonane przez Stanisława Richkoskiego z Chicago — jodłowskiego rodaka i czciciela Dzieciątka Jezus.

Co wtorek, gromadzą się wierni, by uczcić Dzieciątka Jezus uczestnictwem we Mszy św. wotywniej, a odprawiana przed Bożym Narodzeniem nowenna zyskuje coraz to większą liczbę uczestników. Kult Dzieciątka Jezus pomnaża życie eucharystyczne parafii.

W kościele jodłowskim odprawia się specjalne nabożeństwo zwane „Drogą Betlejemską” składające się z 12 tajemnic. Weszły już w zwyczaj nabożeństwa suplikacyjne i ekspiacyjne (tridua) połączone z procesją, a odprawiane w czasie długotrwałej suszy czy deszczu. Nabożeństwa odprawiane ku czci Dzieciątka Jezus rozpoczyna lub kończy śpiew 4-zwrotkowego hymnu „Królu mej duszy”.

Od Bożego Narodzenia przez cały tydzień odprawia się wielki odpust zapoczątkowany w 1971 r.¹³ W czasie odpustu nasila się ruch pielgrzymkowy. Przybywają pielgrzymi z najbliższych okolic: z Czermnej, Szerzyn, Ołpin i Święcan, zdarzają się i z dalszych stron: od Gorlic, Jasła, Brzeska, Nowej Huty, Łysej Góry.

Sanktuarium jodłowskie stanowi ośrodek spotkań różnych grup dekanatu pilzneńskiego: tu przybywa młodzież (najczęściej w uroczystość św. Szczepana), tu spotykają się opiekunki rejonowe z akcji miłosierdzia, tu gromadzą się dzieci pierwszokomunijne. Największy jednak wpływ ma kult Dzieciątka Jezus na życie miejscowych parafian.

¹³ J. Młeczko ks., *Kult Dzieciątka Jezus w Jodłowej*. — Cur. 126(1976), s. 76.